

Psáno pro tuláky všech rodokmenů

O R B I S

T R A M P U S

A K T U A L I T S "

ověřovací série
/vydání nikoli aprílové/

OBČASNÝ NĚKOLIKASTRANÍK

Narozeno : 4.4. 1980

Začátečník . . .

Vše, co je zde napsáno

Jsem si někde přečetl, zaujalo mě to

a dávám na vědomí

široké trampské veřejnosti

překlepy a chyby musíte prominout

POZOR / POZOR / POZOR /
x x x x x x x x x x

Zalíbil-li se ti tento "občasník" a jei-li
sběratel, přepiš toto vydání, OPIS pošli dál
a TEPRVE PAK SI ORIGINAL USCHOVEJ !!!

Stačí-li ti přečtení, předej OTU dál spřízněným
duším.

Nechte kolovat POUZE 14 DNŮ ode dne narození !!!
x x x x x x x x x x

redakce

: Po stopách Peckardovy brdské armády :

Bejvaj takový noci v nehybném světle měsíce. Podle potoka vedly ve sněhu stopy cesta necesta. Bylo jich šest. Zrychlil sem krok a vopatrně prolez pod bílejšíma větvema k bílému vohništi - nic. Vlevo ani vpravo. Postál sem u posledních šápot, poslouchal a pokračoval dál hlubokým sněhem. Za takový noci je to normální.

Tak někdy kolem roku 1920, v době Baden Fowellových skautů a slavnostních lovů knížete Mansfelda, byly Brdy tajemným královstvím strašidel a pytláků. V té době se krčil u prvního vohníku před drnovou chýší u jezírka El Passo nějakej Bafnuc a první dobrodruzi Hladíkovy party se vypravili přes hřebeny do srdce hvozdů. V patách za nima se vyrojili z řevnického vláčku drsný hoši v pumpkách a výzbrojí z výprodeje první světové války. Vostrou střelbou vohlašovali příchod hostinskému Zrzavému Peviánovi v Halounech, jiný táhli kanonem nahoru až na Stříbrnou Lhotku. Náboje k pistolnickejmar orgiím se smelily v hospodě pod Deštníkem ve Vojtěšské ulici. Nestaly deště a šedivák zatlečil trampy z Proudů a Zlatý řeky k Vechalovskému pod pípu, na pivní skauty dolehly zlý časy. V údolí Hadrů vznikl T.C. Westend, první chatrče nastavily sněhu svý záda na El Passu a u Kytína - dáv brdskéjch trampů se začal dělit. Skupinky Setonovskéjch zálesáků lákaly neznámý černý křeb hřebeny, zamířily nahoru k Bílejm skálám. Tehdy ještě spávali pod dlouhejma dřevěnejma stříškama brdský uhlíři a mezi smrkama stoupal dým milířů. Za Stožcem sloužila Hlavírna a u rybníčka Hladovce Medvědí bouča za útulky po zdolání Velký Severozápadní hřebenové cesty. Hodně výstřelů doznělo navždycky při vouchodu řady trampů na vojnu, hodně jich zrezavělo v hlavních devítek na stěnách srubů na Kytíně a Westendu. Roku 1928 založil kamarád Krsek, zvanej generál Peckard, početnou "Brdskou zimní" jinak taky "Pivní

Desítky mužů ve stetosonech se rozcházely různým směrem a v neděli pak cestou vod "vosmičky" ze Smíchem v celým proudu šlapaly při muzice společně k Andělu. Když sníh stekl ze skal, slunce zatlačilo zbytky ledu do stínu v korytech potoků, překonala armáda vo velikonočních svátcích údolí Litavky a dorazila na zříceninu Valdeku. Cílem pochodu byl horní Padřtskej rybník na Velkejš Brdech. Ze skupin, který překonaly kamenitý a zarostlý strmáky, vznikli "skalní trampové": v roce 1927 to byl "Dicey club" a roku 1929 "Brdští supové". Ústředníma postavama tý doby byli Nobbard, Peckard a Broches. - Po sněhu se prodlužuje šest stínů, Kloužou po vejmolech vod Naloun po potoce směrem k jezírku na zachovalej "Andyho lágř" a camp R.N.-W.M.P." Němá stráž seržantů, šest stínů vzpomínek na starý kempy. Cejtím je před sebou a sotva dechu popedám - bejvej takový bílý noci, kdy vidíte průsekem už z dálky seníku nad "Muletam" - dnešním "Empty campem" ve svahu nad Drahlovicema, pak jen čtvrt hodiny cesty a můžete spatřit v zarostlým lůmku stejně zarostlýho mužíka před sroubkem pobitým kážema jako v pohádce na "Bonenza campu". Šest stínů se teď natáhlo až na Hřebenovku a uhejbaj vlevo smřčím a kamením dolů na "Polední potoky" - kam jinam než na "Dice camp" - starý proslulý "Zlatý dno" z roku 1929. Tady kolovala "kochmašina" a grogem už před čtyřiceti lety, tohle je generální tábořiště a pomníček kamarádů Peckarda a Brochese, který draho zaplatili svou ilegální činností ve třiaštyřicátým roce. Kousek cestou ke Knížecím studánkám stojí brloh "Fox-Hall". Na potůčku nad rybníčkem nalezneme dodnes "Soví camp" a za "Kančí roklí" nahoře na třetím Poledním potoku zbejvá kousek mohylovýho vo-hniště z "Poslední studánky". Rozlehlej zapomenutej lom pod Stožcem ukrývá v nejnižší kamenitý proláklíně kemp "Bílý sup" a u nejnovějšího ze tří rybníků pod Voznicí je k nalezení udržovanej kemp "Dobřý humor". Závěr noční hlídky patří "Windy campu" u Dobříše, nedaleko největšího brdského seníku "Lucer-ny".

Tady tábořila v letech 1938-1945 parta kamarádů Melicha a je to ze "Zlatým dnem" jediná předválečná zachovalá mohyla. Poslyšte, nebude příští sobotu zase taková bílá noc? Mám tam nahoře takový místečko - u "Stromu naděje", tam zalezu do stínu, abych nezacláněl a čekám, až zas měsíc vosvítí špičky šesti smrků, aby mohly natáhnout znovu své stíny.

PO STOPÁCH PACKARDOVY BRDSKÝ ARMÁDY
- Marko Čermák/-

x x x

Mnoho tváří má - homo TRAMP
§ Houla §

Záplatovaný džíný, zelenou košili,
odřený manšestráky, starý svetr ^{polokecky nebo}
pomačkanou cigaretu, prokoušenou vestu, ^{a pohorky}
šedivý vlasy, krátký kalhoty, dějinej ^{starou usárnu,}
široký stetson, vojenskou čepici, lysou ^{tlumok,}
zářící oči, veselou tvář a pevný krok ^{hlavu}
smutný úsměv, vrásčitý ruce, tvrdý
šťastný život, jakýkoli věk, různý oblek ^{mozoly,}
to je HOMO TRAMP - vždy má
jen jednu duši - duši tuláka!

§ §
§

.....
AŽ skutní se jeví potřeba provést oddělení od čehosi. Představuju si to takhle - enčto sme už na mnoho mílí vzdálení tý fašírce, která se z trampingu udělala, vytvořit zcela neorganizovanou přehršel lidu stejného zapalování, kteří by si říkali třeba Pídlajzové, nebo Myšliči, či Chodové, to je buřt.

Zdravili by se zásadně Bajkajlaj, nebo Jsem šťastnej že se s tebou setkávám. Místo podávání ruky by si hleděli do očí a přitom rozpažili. Oslovovali by se hochu, člověče, či padouchu - dle počasí. Hráli by pouze na hřebeny a zpívali naprosto nesrozumitelné písně v 6/8 taktu. V přírodě by nocovali zavěšení na křovinách, táborák by stavěli jedině ve tvaru románské rotundy se všemi detaily, potřeby by přenášeli ve velikých plechovkách od okurek, zavěšených u pasu. Trampy by považovali za součást lesa a zkoumali je, zvláště zdeřilé exempláře vkládali do obrovských herbářů.....

.....

ČÍM JE NÁM TRAMPING - Pavla Brochesová

Slovo tramping všude ve světě znamená pouze všední potulku od města k městu za chvílkou prací. U nás zdomácnělé jmené značí tramping specificky československy, volně nazíráno, toulání přírodou a okouzlení romantikou. Nedá se ani dobře postihnout, co všechno nám náš tramping dává, čím nás zušlechťuje. Je to teplý dech lesa ze slunného léta, vůně borovic ze poledne, podvečerní opar na lukách s říbeznou hudbou splavů. Burácení hromu ve skalách a bičující déšť v horách. Je to čekanové nebe a hořící divizny ve stráních. Omamná vůně lakavce sledující věžky nad potokem. Brodění travou vysokou po pás s rosou jako perly. Jsou to noci, měsíčné, které vnímáme v záři úplňku nebo zas noci pod dusnými mračny. Může to být i stravující vedro nebo zas úporný mráz do kostí. Také konejšící váněk se vzdálenou hudbou zvonů. Jsou to šedomodré dálky, kdy ani nevíte co nás na konci čeká. To všechno tramp na svém putování přírodou poznává, poznává možná i strach, někdy se rádi bojíme. Jsou to také často přechasto desítky kilometrů v nohou s plnou polní. Rozvodněná jarní řeka s odvážnou první plavbou kanoí. Vřesový soumrak s nachovým horizontem nad údolím. Svítání se zpěvem ptáků. Je to smích a legrácky kamarádů v partě i na osadách. Překonávání obtíží a zas úlevné spočinutí. Povzhuzení pro práci fyzickou i duševní.

Je to i láska k rodnému kraji. Láska k moři lesů s řekami v údolích, kde nás čekají campy, s patinou dávných kamarádství, nebo naše osady, které nemají nikde obdoby. Jejich melodie mají pro trampa nepostižitelné kouzlo. Mluví z nich láska k přírodě, láska k životu i k člověku. Zpomíná se při ní na všechny nesnáze a probouzí v nás všechno to nejlepší, čeho je člověk schopen. To všechno je náš tramping a ještě mnohem víc. Jeho podstatou je kamarádství jednoho k druhému. Být dobrý, ohleduplný, k pomoci ochotný kamarád. Chápat druhého v jeho slabostech i kladech. Kamarádství je tou nejstílnější složkou našeho trampingu. Je to nejen kamarádství a láska k přírodě, ale ještě něco daleko hlubšího, jakási průpravná škola k vytvoření silných, ušlechtilých charakterů, soběstačnosti, sebekázeň. Člověk trampský všude na cestě, v osadě a hlavně v campech v září ohně při naší písni cítí: kamarádi, je mi s vámi dobře, jsem doma! S vámi prožívám vysněná dobrodružství, při vás jasněji září hvězdy nad hlavou a slunce vstává zářivěji.

Vidět krásu a chápat ji - to vše nás učí tramping a budiž mu za to čest!
????????????????

pozn.

Sluh dříve narozených - dnes už trochu složitý.
red.

x x x

Povídání o tuláku, dvou mracích a fantazii

M u n y

Ten tulák seděl na okraji silnice. Hlavu měl podivně zvrácenou a sledoval dramatické divadlo. Chvillemi si posunul klobouk do týla a stále se díval na obzor. Byla to úděstná podívaná, ale on od ní nemohl odtrhnout oči. Obdivoval se síle a odveze dvou bizonů, kteří mezi sebou zápasili na život a na smrt. Slyšet dunění kopyt a zlostné oddechování rozzuřených kolosů. Utkání bylo stále nerozhodné. Oba soupeři byli silní a mladí- Ale najednou se stalo něco, co přerušilo souboj. Vítr zašuměl a komrádek...

Vítr zašuměl v korunách stromů a opřel se do obou soupeřů. Tuláková tvář se zamračila, stateční bojovníci se změnili na dva bílé neškodné obláčky, které pluly po bleděmodrém zápasišti, až nakonec zmizely za obzorem. Ještě dlouho se díval na modrou oblohu a potom s povzdechem vstal a netušil, že viděl hru, kterou už nikdy neuvidí, v žádném divadle, za jakékoli peníze, Hru kterou hrály dvě bílé obláčky a jeho fantazie.

INDIÁNSKÁ ABECEDA - I. kmeny

Na první pohled by se zdálo, že představit si Indiána není zrovna nic těžkého. Má na sobě jelenicový oblek s třásněmi, čelenku z orlích per, za pasem tomahavk a sedí třeba u táborového ohně. Radí se s ostatními válečníky, mezi slovy putuje od úst k ústům posvátný kulomet, plameny ozařují rudé tváře a zpozdělí vrhají dlouhé stíny malované totemy. Ale věř, taková představa Indiána neodpovídá skutečnosti a tak se podíváme na severoamerické Indiány trochu zblízka. Povíme si, jak žili, s čím a jak zacházeli a sestavíme si o Indiánech postupně celou knížečku, celou "Indiánsko abecedu".

§ § §

Kmenů, které obývaly území Severní Ameriky, bylo tolik, že by sis jejich názvy ani nezapamatoval; tyto názvy vznikly ostatně zpravidla všelijakým komolením evropských a domorodých slov, neboť Indiáni si říkali prostě "lidé" nebo "lid" a potřebu rozlišovat je měli až Evropané, kteří pro pojmenování použili často názvu užívaného pro určitý kmen jeho nepřátelskými sousedy. Tak např. slovo "Sioux" je z frandouzské zkomoleniny idžibvejského "Na-do-we-si-weg", znamenající "had" nebo "nepřítel", přičemž vlastní název kmene byl "dakota" nebo "Lakote" ve významu "spojenci".

Co jednotlivé kmeny spojovalo a v čem se od sebe lišily?

Byl to především způsob života a obživy, kterou jim umožňovala příroda. S tím také souvisela příbuznost kultury a jazyka.

První Indiáni, s nimiž se běloši při svém postupu na západ střetli, byli INDIÁNI SEVEROVÝCHODNÍCH PRALESŮ. Tyto kmeny si rozdělíme na skupinu algonkinskou, k níž patřili hlavně Odžibvejové, Otavové, Dolevárové, Menomini, Lišky, Šonyové atd., a irokou, jejíž hlavní jádro tvořilo 6 irokézských kmenů, tj. Mohavkové, Oneidové, Onondagové, Kajúgové, Senekové a Tuskarorové.

Ve vzhledu a oblékání se Algoukini od Irokézů příliš nelišili. Lovci nosili pouze nejnnutnější oděv: Zástěrku z kůže, která byla přepásána a sahala někdy až ke kolennům, a mokasíny ušité z jediného, později ze tří kusů kůže. Za zmínku stojí, že Indiáni dovedli vyrobit z jediné kůže až 6 párů mokasínů. Lovci si často také navlékali jelení kůže či leginy, které je ochraňovaly před lesním porostem. V zimě potom oblékali kožené košile, pláštěnky, kožešínové haleny a obuv z losí kůže.

Zcela zvláštní byl účes severovýchodních Indiánů. Hlavu si vyholovali až na úzký pruh vlasů táhnoucí se uprostřed lebky, přičemž ještě vynikla tzv. "skalповá kadeř". Tento "účes" zdůrazňovali při slavnostních příležitostech ještě čelenkou z delší srstí s perem. Dlouhé neupravené vlasy směli u Irokézů nosit pouze muži, kteří se nezúčastňovali boje - kouzelníci a sačemové /stařešínové rodu/. V zimních měsících sloužila za pokrývku hlavy liščí nebo vydří kožešina i s ocasem /zde je také původ pozdějších mývalích čapek zálesáků/. Unikátní pokrývkou hlavy byly ještě slavnostní péřové a kožešínové čapky Irokézů.

Na východ o Mississippi a jižně od Apalačského pohoří až k Mexickému zálivu sídlili JIHOVÝCHODNÍ INDIÁNI. Nejvýznamnějším kmenem zde byli Krikové, kteří založili tzv. Krikskou konfederaci.

Trénujte v době od 1.4. do 25.5. 1980
Největší sérii tref za sebou pište během
této doby do redakce. 26.5. 1980 bude
uzavírka a 20 nejlepších střelců bude
pozváno 31.5. na finále nejlepších
střelců....

x x x

cha cha cha

"Já teď mám novou squaw - hotovej českéj
rájí!"

"Šmarjá!"

"No jo - Kost a Trosky!"

"Tak já sem si vomrk tu squaw, co vo ní
furt básnil To kulhá furt?"

"Ale kdepak - jenom když chodí!"

cha cha cha

S M Ě S K A ????????

Slyšelx jsem, zjistil jsem, inzerce, různé :::

- na pražských pultech se objevila LP deska
Spirituál kvintetu - Balady a songy
- rezervujte si 25 - 27.4. 1980 bude další
etapa Bludného kořene
- Nový pořad v Malostranské Besedě:
16.4 1980 od 20.30 hod, ŠKOLA TRAMPSKÉ
PÍSNÍČKY - účinkují: Úsvit, Rychtáři Cheb,
Červánek.

- 21.4. v Klicperově divadle od 19.30 hod. vystupují Schovenky.
- VII. ročník Trampské písně proběhne 19. dubna ve Veselí nad Moravou.

- x x x x x x x x x x

- Kdo má doma nepotřebná rezítka, ať obrázková nebo jiná. Zašlete je na adresu redakce pro potřebu dekorace tohoto plátku.

- Zrovna ta shání redakce, staré trampské časopisy nebo tiskoviny s trampskou tematikou.

-xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Redakce: Limonádový Joe

Josef Medlín - Vlastislavova 565/13, Praha 4
Nusle 140 00

.....

- 9.4. = 49. výročí „Kubátovy vyhlášky“
- „Trampovat se bude, Kubát do háje půjde.....“

Cena: nevyčíslitelná

PATISK DOKÁZÁN !!!

Nerozšiřuje PNS